

Placa commemorativa de la Festa Votada o Festa Nova

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de l'Església, 1
Emplaçament: Al barri de la Poca Farina. S'hi pot arribar pels carrers de l'Església i de St. Jaume.
Alçada: 128

Coordenades:

Latitud: 41.62355
Longitud: 2.5693
UTM Est (X): 464121
UTM Nord (Y): 4608070

Classificació

Número de fitxa: 08193 - 69
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Element urbà
Estil / època: Modernisme
Segle: XIX
Any: 1908
Autoria de l'element: Dídac Massana i Majó
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Afectades per fongs i líquens.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta
Fitxes associades:
[Església parroquial de Sant Iscle](#)
Autoria de la fitxa: Àlex Asensio

Descripció

A la façana de l'església parroquial hi ha dues plaques que commemoren un episodi de la Guerra del Francès ocorregut a Sant Iscle de Vallalta el 25 de juny de 1808.

La primera de les làpides està signada per 'D. Massana', a partir d'un text de 'Ricart Cammany'. Es tracta de l'escultor modernista Dídac Massana i Majó, que va treballar per a Lluís Domènech i Montaner al Palau de la Música Catalana i al castell de Sant Florentina, i del canetenc Ricard de Campmany i Roura, pintor i decorador casat amb Júlia de Montaner, hereva del castell de l'esmentat castell i comtessa de la Vall de Canet. La làpida està emmarcada per la part superior amb una motllura rectangular sostinguda per dos capitells, afectada per biocolonització de líquens, fongs i altres microorganismes. Al centre hi ha un escut amb sant Iscle i santa Victòria flanquejat per la paraula 'SOM ATENS' i una representació en relleu de diversos membres d'aquest cos irregular, tocats amb barretina. A sota hi apareix aquest text, escrit en majúscules: "1808-1908. El poble de Sant Iscle a sos avis de l'any vuyt. Ab la fe al cor y les armes a les mans lliuraren al poble'l 25 de juny del extermini decretat pe'l frances. Commemorém anyalment llurs religió i patriotisme."

A la seva vora n'hi ha una altra amb l'escut actual de la població i la inscripció següent, també en caixa alta: "Sant Iscle de Vallalta, 1908-2008. Pels fets ocorreguts el 25 de juny". El relleu del fons fa al·lusió a la sobtada i miraculosa rierada i representa un corrent d'aigua embravit.

Observacions:

Antigament, en ocasió de la Festa Votada s'hi feia una missa solemne i una processó en què els nens i nenes anaven abillats amb els vestits de comunió. També hi havia sardanes i balls de tarda i nit, a la plaça i al Sindicat. La celebració va ser recuperada el 1991 per iniciativa del Grup Isclenc i es va celebrar amb algunes intermitències fins al 2017.

Història

El 25 de juny de 1808, les dones, els infants i la gent gran del poble es van refugiar dins el temple per protegir-se de la ira dels soldats napoleònics, que prèviament havien estat atacats pels sometents de la zona. Segons la creença popular, els precs dels refugiats van provocar una intensa tempesta i, acte seguit, una avinguda d'aigua que va desbaratar el setge i va causar gran mortaldat entre les tropes invasores. Després d'aquest favor diví, els isclencs es van tornar a aplegar en comunió i van fer el vot solemne de reverenciar cada any aquest succés; vet aquí que aquest homenatge rebí el nom de Festa Votada o Festa Nova, per distingir-la de la Festa Major.

L'episodi s'inscriu en la primera etapa de l'ocupació francesa, quan les tropes de Napoleó Bonaparte pretenien emparar-se del castell d'Hostalric. Procedents de Barcelona, van travessar el Maresme pel litoral amb la finalitat de remuntar la Tordera, però des del primer moment van patir l'escomesa dels sometents a Montgat, Mataró, Sant Pol de Mar i Calella. Davant les dificultats per prosseguir el seu camí, es van desviar per Sant Pol a través de la riera de Vallalta amb la intenció de passar a Sant Celoni per Vallgorguina. En aquesta marrada, els francesos van ser víctimes de les emboscades dels sometents de la rodalia.

La veu popular assegura que en el moment de depurar responsabilitats, la gent de Canet va involucrar als veïns de Sant Iscle i això va provocar la represàlia dels francesos contra la població. El 25 de juny van començar els saquejos i incendis pel sector de Can Torrus Vell, Can Roig del Castell, Ca l'Escloper i Can Preses. Assabentats del perill, els homes van tornar a agafar les armes i els més desvalguts van cercar la

misericòrdia de l'Altíssim, que va atendre les seves súpliques i va desfermar un aiguat tan descomunal que es va endur els gavatxos riera avall.

Sergi Alcalde (comunicació personal, 22 de setembre de 2018) explica que "durant el segle XIX, les autoritats de Sant Iscle es negaven a fer presència durant la Festa Major de Canet (fet acostumat entre pobles veïns) i, per descomptat, les autoritats de Canet tampoc no eren convidades a la Festa Major de Sant Iscle. Vet aquí perquè en un acte de perdó públic, i en el centenari de l'esdeveniment, el Sr. Montaner va regalar la placa esculpida que hi ha a la façana de l'església Parroquial de Sant Iscle".

Bibliografia

- AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2017). Recuperem tradicions. Santiscle, revista d'informació local, núm. 25. Sant Iscle de Vallalta. Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta, pp. 3-4.
- AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2017). 25 de juny, una data històrica. Santiscle, revista d'informació local, núm. 25. Sant Iscle de Vallalta. Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta, pp. 7-8 i 13.
- AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2003). Coneix Sant Iscle de Vallalta. Canet de Mar. Edicions Els 2 Pins, p. 14.
- AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (1992-1994). Programes d'actes de la Festa Nova. Sant Iscle de Vallalta. Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta.
- DE LA FUENTE BERMÚDEZ, Vicente (2006). Diego Masana i Majó. Un escultor modernista entre Barcelona i l'Argentina. Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi (RACBASJ), Butlletí XXX, pp. 65-73.
- El centenario de la Guerra de la Independencia en Sant Iscle de Vallalta. La Ilustración Artística, núm. 1383 (29 de juny de 1908), p.430.
- RANGIL I BRUNET, DANIEL (2017). Llegendes d'invasors a Sant Iscle. Consultat 20 maig 2019, des de <http://mitologiacatalans.blogspot.com/2017/10/llegendes-dinvasors-sant-...>
- SÀIZ I XIQUÉS, Carles (2008). Ricard de Capmany i Roura (1871-1947). La passió romàntica per l'art medieval. El Sot de l'Aubó, núm. 26. Canet de Mar: Centre d'Estudis Canetencs, pp. 3-11.
- <http://mitologiacatalans.blogspot.com/2017/10/llegendes-dinvasors-sant-...>

